

wichor a morja ſchuměne jogo hubužiſch a
ſjamy huporaſch. Glědajſcho, moje žiſchi,
tať běſcho ſe Bog pſchawě po woſchzojſtu
ſa Robiſona ſtarať, dyž Robiſon ſe
myſlaſcho, až jo wot Boga zyſto ſpuſch-
cžony; a zož Robiſon ſa ſwoju nejwěťſchu
něgluku žaržafcho, to běſcho jomu nejhužyt-
nějſche. Taku wěrnoscž bužoſcho zeſto we
waſchom žyweńu naſgoniſch; dowěrscho ſe
togodla Božym drogam. Tež tu wěrnoscž
bužoſcho ſgoniſch: Luže žarže a huwołaju
něgluku pſcheze wěťſchu, ako we pſchawže jo.
Bog jo nam žłowěkam ſchytnu nuſu ſdobrym
wotglědanim pſchipožlať, aby pſcheš nu
lepſche buwali a gluznějſche ſa něbjaſteju
měru. Bužoli ſe wam we waſchom žyweńu
tať doſtanuſch, ga ſpominajſcho na to a
ſeſpiwajſcho kjarliž: „Bog jo žywy, nepřaz
jan, o ty tužna duſcha.“
